

'Soms was het eenzaam'

Natuurlijk is het zo, maar op de drempel van zijn afscheid als huisarts zegt Godfried Saes het toch nog eens nadrukkelijk: 'de dokter' is ook maar een mens. Iemand met zijn goede kanten, zijn stemmingen en zijn twijfel. Want de huisarts-oude-stijl, geadoreerd door het volk omdat hij onaantastbaar en alwetend was, bestaat al lang niet meer. Steeds meer is de huisartsenpraktijk een samenspel van dokter en patiënt geworden.

Door Peter Hamans

Godfried Saes is bezig aan zijn laatste weken als huisarts in Horn. Deze dagen staan in het teken van afscheid nemen van zijn patiënten. Dat gebeurt meestal met een lach maar ook met een traan. Want hoewel het besluit om te stoppen weloverwogen was, kwalificeert hij zijn laatste rondje langs de mensen toch als pijnlijk. 'Afscheid nemen is moeilijker dan ik had gedacht.' Maar na 31 jaar vindt hij het toch welletjes. Hoewel hij aanmerkelijk jonger oogt dan de 61 jaar die hij is, zegt hij steeds meer de fysieke nadelen van het huisartsenbestaan te ondervinden. 'Ik merk naarmate ik ouder word dat de vermoedelijkheid eerder toeslaat. Ik zou op mijn 65e waarschijnlijk zijn opgebrand. Dus stop ik nu het nog leuk is.' Zonder computer en met een lege

Huisarts Godfried Saes: 'Twijfel past bij dit beroep'. (Foto Peter Hamans)

kaartenbak begon hij op 31 december 1985 in z'n eentje de praktijk op de Wal in Horn. En nu draait Godfried Saes een moderne en drukbelaste huisartsenpraktijk met tien medewerkers aan de Hoogstraat. Van een eenmansbedrijfje naar echt ondernemerschap. En hij zegt

het eerlijk: hij is op de eerste plaats huisarts en dus knellen de zelf opgelegde managementtaken soms behoorlijk als hij zich moet bezighouden met zaken die niet echt tot zijn corebusiness behoren maar die door de vergaande modernisering van de praktijk wel noodzakelijk

zijn. Als zijn belangrijkste eigenschap noemt Saes het goed naar de patiënt luisteren want achter een simpele verkoudheid kan een heel ander verhaal schuilgaan. 'Er rust een grote verantwoordelijkheid op de schouders van de huisarts en daar

hoort twijfel ook bij. Twijfelen of je het goed doet is een kwaliteit die bij dit beroep past. De angst om fouten te maken heeft iedereen maar je moet er wel mee kunnen omgaan', legt hij uit. Net zoals hij regelmatig moest dealen met emoties en verdriet. Het voeren van slecht nieuws-gesprekken, het uitvoeren van euthanasie, het sterven van jonge volwassenen, het ging ook Godfried Saes niet in de koude kleren zitten. 'Soms was het als huisarts best eenzaam', bekent hij. 'Verdrietige momenten kun je wel mee naar huis nemen maar je moet ook leren om die op zeker moment van je af te zetten.'

Lachend zegt hij een echte dorpsdokter te zijn geweest 'want Horn is toch een dorp'. Toch trok hij al vroeg de grens tussen privé en werk. 'Ik dacht dat ik in de gemeenschap volop mee kon doen met bijvoorbeeld carnaval en andere festiviteiten maar ik kwam er gauw achter dat ik dat niet moest doen. Dat is namelijk erg moeilijk want de scheidslijn tussen privé en werk is flinterdun. Dus heb ik me uit zelfbescherming al vroeg onttrokken aan het dorpsleven.'

Godfried Saes neemt op 20 januari officieel afscheid met een receptie in De Postkoets in Horn. Huisartsenpraktijk Saes verandert per 1 januari in huisartsenpraktijk Coene.